

Câu chuyện Di cư vào Miền Nam của tôi

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Tư: 26 Tháng 9 Năm 2012 19:47

Nhân đồ c cu n “ 20 Năm Miền Nam 1955 – 1975 “ của tác gi Nguyễn Văn Lạc, mà đã đ c gi i thi u v i công chúng t năm 2010

- tôi nh i chuy n Di c vào Miền Nam của b n thân mình, và xin đ c ghi i m t s chi ti t nh sau đây.

Năm 1954, tôi v a t t nghi p văn b ng tú tài 2 qua k thi vào tháng 6 t i Hanoi, thì đ c tin quân đ i qu c gia đã rút kh i miền quê tôi t i Bùi chu Xuân tr ng Nam đ nh đ ra H i phòng b ng đ ng th y. Và m t s bà con ru t th t của tôi cũng tìm cách đi theo đoàn quân đ t i đ c thành ph c ng này. Tôi i có ông anh c thu c đ n v quân đ i trú đóng Qu ng yên sát v i m than Hòn gai. Nên vào đ u tháng 7, tôi đã tìm cách đi t Hanoi đ n H i phòng đ tìm bà con và đi thăm gia đình ông anh luôn th .

Tr c khi r i Hanoi, tôi ph i đ n nhà Th y Nguyễn Ngọc C là Phó Tr ng Ban Giám Kh o k thi Tú Tài, đ xin Th y c p cho m t Gi y Ch ng Nh n Đã Thi Đ u Tú Tài, đ n p kèm theo h s ghi danh vào Đ i h c. Dù đã bi t rõ tôi là h c trò của Th y t i tr ng Chu Văn An, mà đã thi đ u trong k thi v a qua, Th y v n ph i c n th n là i danh sách các thí sinh trúng tuy n, r i m i c p cho tôi m t “Gi y Chúng Nh n T m Th i” đ tùy nghi s đ ng. Th y nói : Gi y Ch ng Nh n Chính Th c ph i do B Giáo D c c p phát, ch Ban Giám Kh o ch có th c p Gi y Ch ng Nh n T m Th i mà thôi. Bi t tôi có ý đ nh vào miền Nam, Th y c u chúc tôi lên đ ng g p nhi u may m n.

vào tu i 20 lúc đó, tôi nhìn cu c đ i v i nhi u l c quan tin t ng, nên ch ng h e ng i tr c cu c phiêu l u ph i r i xa quê h ng đ t B c, đ mà đi t i miền Nam xa xôi c m y ngàn cây s . M t ph n đó là do tính a thích phiêu l u m o hi m của tu i tr - nh ng ph n l n là do đ ng c thúc đ y b i cái chuy n “ ph i tránh thoát kh i cái n n c ng s n đ c tài nham hi m “, mà đang s p s a b a v y, bao trùm xu ng kh p miền B c. Tôi ph i i i thành ph H i phòng đ n h n m t tháng, thì m i tìm đ c ph ng ti n chuyên ch vào đ n Saigon h i gi a tháng 8.

Đó là nh m t ông chú là cháu của bà n i tôi, tên là chú Nhân. Chú làm vi c t i c quan hành chánh ph trách v vi c s p x p tàu bè đi vào Nam, nên đã xin c p trên u tiên c p phát gi y t di chuy n cho tôi và m t bà cô là Cô Nguy t đ leo lên đ c chi c tàu khá l n của quân đ i Pháp có tên là Gascogne. Con tàu này chuyên môn ch quân trang quân d ng cho quân đ i, nên không có đ ti n nghi nh là tàu ch hành khách thông th ng. Nh ng mà lúc đó, i p ng i

Câu chuyện Di cư vào Miền Nam của tôi

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Tư, 26 Tháng 9 Năm 2012 19:47

di cư từ miền chúng tôi đâu còn có sự lựa chọn nào khác, miền là đi thoát khỏi miền Bắc cũng giống như là được may mắn lựa chọn gì?

Số lượng hành khách trên tàu lúc đó có đến 7 - 800 người, phần đông là từ các tỉnh xa mà sắp ra được từ Hải Phòng đi vào Nam trong chuyến đầu tiên được chọn sắp xếp sau ngày ký kết hiệp định Genève 20 Tháng 1 năm 1954, chia đôi đất nước. Mãi ít lâu sau, thì mới có lượt các tàu của Miền về thăm nghiệm thoả mái hơn.

Con tàu chèo trong chèo ba ngày, thì đến Cap Saint Jacques, tức là cảng Vũng Tàu bây giờ, được chuyển vào cửa sông đi đến bến Nhà Rồng của thành phố Saigon. Sau khi tàu sắp bến ít lâu, thì chúng tôi được xe chuyên chở đưa tới nơi tạm cư là trường tiểu học Tôn Thất Tùng trên đường Trần Hưng Đạo bây giờ (mà hồi đó vẫn còn mang tên Pháp là Boulevard Gallieni), gần với Chợ Bến Thành. Lúc đó bên phía đi đến với ngôi trường, thì có một tòa nhà đang được xây dựng, mà sau này chính là rạp chiếu phim Điện Biên Phủ. Bà con di cư chúng tôi được các công nhân ở đây thiết lập hào phóng sắp xếp cho một sự giao vận gian "cốt pha" (coffrage) - để dùng làm cái đun cơm, nấu nước. Đó thiết lập một nghĩa cử đầu tiên của người dân Saigon, mà làm cho tôi cảm nhận hoài.

Chúng tôi được mấy bà con đến được Saigon vài ba tuần lễ trước, nên họ tìm đến để chờ đợi được đi nước bên kia tới cái thành phố rực rỡ minh mông này. Riêng tôi thì gặp lại một số bạn bè cũng từ Hanoi hay từ Nam Định mà đến đây trước ít lâu, như Võ Thanh Hòa, Trần Ngọc Vân, Nguyễn Phi Hùng ..., các bạn cũng giúp tôi việc này chuyện nước trong bên kia đầu còn nhiều việc.

Sau mấy bữa, thì tôi làm xong thủ tục ghi danh ở Điện Biên Phủ Saigon và được nhận vào ở trong Trường Gia Long dành riêng cho các sinh viên di cư. Tại đây, sinh viên chúng tôi được cấp ăn uống trong khu ký túc xá, nên có đầy đủ tiện nghi với nơi ăn chốn ở, nhà vệ sinh, phòng tắm giặt thiết lập là đàng hoàng thiết lập thiết lập. Ban tiếp nhận còn lo cho chúng tôi một ngày ba bữa ăn đầy đủ. Và một tháng chúng tôi còn được cấp phát cho một sự tiện nghi để chi tiêu thiết lập thiết lập. Có lẽ chúng tôi là được tiếp đón Thủ Tướng Ngô Đình Diệm cùng phái đoàn chánh phủ đến thăm nom và ủy lạo sinh viên nước.

Nói chung, thì sự chăm sóc của nhà nước đến với tiếp nhận người di cư đầu tiên trong mấy tháng cuối năm 1954 rõ ràng là đã được chọn sắp xếp chu đáo, gần gũi. Được biết là mấy trăm sinh viên từ Hanoi như tôi đã được chọn sắp xếp một chỗ ở tạm thời quá thiết lập, vượt xa ngoài sự mong đợi của nhiều người trong hàng ngũ chúng tôi.

Câu chuyện Di cư vào Miền Nam của tôi

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Tư, 26 Tháng 9 Năm 2012 19:47

Nhưng rồi đến lúc các học sinh tựu trường, thì sinh viên chúng tôi phải đi rời ra các ngôi trường ở khu lều và đi đến các trường lên trên nền đất của Khám Lớn Saigon cũ sát bên Tòa Án, đến trường ở trường ở các cho nơi sinh Gia Long. Vào cuối năm, trường Saigon ngừng nghỉ và vào ban trưa anh em chúng tôi phải tìm cách chôn cất các công nhân, mà có nhiều bóng cây che rợp cho bớt nóng. Và chúng tôi đã ăn cả hai cái Tết Tây và Tết Ta đầu năm 1955, tại khu lều và tạm trú gần Chợ Bùn Thành. Thật là một kỷ niệm khó quên của cái thời buổi thanh niên trai trẻ chúng tôi nơi miền đất mới là Saigon này.

Cuối cùng, thì vào khoảng tháng 3 năm 1955, sau Tết Âm lịch buổi chúng tôi được chuyển đến khu Đồi học xá Minh Mạng ở khu Ngã Sáu Chợ Lớn mà vừa mới được xây dựng xong. Sinh viên đi cùng chúng tôi là những người đi đầu tiên đến các ngôi trường ở khu học xá này và đầy đủ tiện nghi phòng học, giảng đường, điếm nóm... Và cũng nhờ vậy cuộc sống của lớp người trẻ chúng tôi lớn hơn được chút ít so với những người có thể tiếp tục việc học tập và hòa nhập được với nền nếp của cả thành phố thời đô của miền Nam tự do, phồn thịnh và thanh bình.

Còn về phần riêng gia đình các anh chị em ruột thịt của tôi, thì khi trở về quê sau chúng tôi đều quy tụ được với nhau trên mảnh đất miền Nam an lành, và nâng đỡ nhau xây dựng lại cuộc sống mới. Và rất nhiều các cháu thiếu học thời hai trong đời gia đình anh chị em chúng tôi đều đã thành đạt tại đây. Vì thế, khi các cháu khôn lớn, thì đều bày tỏ lòng biết ơn đối với cha mẹ vì đã hy sinh hết mình, để mà đem được các cháu vào miền Nam và nhờ đó mà các cháu có được những học hỏi tiếp được học tập và gặt hái được nhiều thành công trên đời.

* * *

Năm 2012 này, nhân dịp kỷ niệm 58 năm Ngày Đất Chân đến miền Nam Tự Do (1954 – 2012), tôi xin ghi lại một số kỷ niệm riêng tôi của mình như là một chàng trai của một thanh niên vốn là một phần tử trong khối giới trẻ ưu tú của di cư đến nền công nghiệp mới thời đó - mà đã phải bỏ lại tất cả tài sản nhà cửa, ruộng vườn, mẹ cha ông trên đất Bắc để đi xây dựng cuộc sống mới tại miền đất tự do, no ấm và an hòa ở phía Nam của quê hương Việt nam.

Và nhân dịp này, với tư cách là một người trẻ thời buổi, tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn đối với nhân dân các quốc gia đã góp phần hỗ trợ cho công cuộc di chuyển và đỡ đần cho lao động của các trí thức đến đây trong những ngày tháng đen tối đó. Và tôi cũng không quên công lao của các nhân viên Chính phủ, của Quân đội miền Nam Việt nam, và của biết bao nhiêu cán quan thiện nguyện khác – tất cả đã lo lắng chăm sóc thật là chu đáo tình hình cho lớp người di cư chúng tôi vào thuở đó. Dù chỉ là một cá nhân nhỏ bé, tôi nói của tôi là một sự trung thực, như là một biểu hiện của sự cảm thông sâu sắc và quý mến chân thành đối với tất cả các vị ân

Câu chuyện Di c̣ vào Mị n Nam c̣ a tôi

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm

Thứ Tư: 26 Tháng 9 Năm 2012 19:47

nhân đáng kính c̣ a c̣ ṃ t tḥ ḥ ng̣ i di c̣ ṭ mị n Ḅ c Vị t nam năm 1954 ṿ y./

Costa Mesa California, Mùa Vu Lan Nhâm Thìn 2012

Ḥ i ṭ ng c̣ a : Đoàn Thanh Liêm